

ne finde flere job på den måde, og det er kun positivt.

Hvad angår de 26 uger, sagde jeg jo, at der var nogle positive ting i forslaget her. Jeg har tidligere været ude at sige, at det kunne være formålstjenligt at se på reglen om de 26 uger, om den skulle være så bureaukratisk, at det ikke bare skulle kunne køre, og det har jeg ikke ændret syn på. Det er også derfor, at jeg siger, at der er nogle positive ting i forslaget.

Kl. 18:14

**Anden næstformand** (Søren Espersen):  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:14

**Eigil Andersen** (SF):

Nu kunne hr. Bent Bøgsted jo også tage det her aftenskolelærerjob i at tale udenom og træde vande, og så kunne der kom en arbejdsløs herind og erstatte hr. Bent Bøgsted. På den måde bliver der jo jobrotation og en udvikling i tingen. Men lad det nu ligge.

Det, som jeg egentlig vil sige, er, at der bliver tilkendegivet nogle ting, men der er ikke noget konkret i det. Altså, hvis jeg skulle karakterisere Dansk Folkeparti, vil jeg egentlig sige: Danmarks mest ukonkrete parti. Der bliver talt til den ene side og den anden side, men hvad er handlingen i det her?

Kl. 18:14

**Anden næstformand** (Søren Espersen):  
Ordføreren.

Kl. 18:14

**Bent Bøgsted** (DF):

Jeg kan garantere hr. Eigil Andersen for, at der er mere handling i Dansk Folkeparti, end der er i Socialistisk Folkeparti. Det, vi har fået gennemført i den tid, vi har siddet som støtteparti, er mere, end Socialistisk Folkeparti nogen sinde har fået gennemført i den lange periode, hvor man har støttet en S-ledet regering.

Kl. 18:15

**Anden næstformand** (Søren Espersen):  
Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 18:15

(Ordfører)

**Morten Østergaard** (RV):

Det Radikale Venstre mener, at der er brug for en krisepakke til de ledige i Danmark, dem, som der desværre er udsigt til at der bliver mange, mange flere af, og dem, der blev mere end 330 flere af hver eneste dag i marts måned. Vi har i vores krisepakke, som har overskriften »Et klogere arbejdsmarked«, en lang række forslag, 12 i

alt, som på forskellig vis forsøger at pege på, hvor vi kan ændre regler eller lave nye ordninger, der i en situation med stigende ledighed kan udnyttes til at opkvalificere og øge kompetencerne på det danske arbejdsmarked sådan, at når krisen vender, vil vi stå med et klogere dansk arbejdsmarked.

I den forbindelse har vi et forslag, som er nr. 1 og derfor jo også højt prioriteret, som på nogle stræk minder om det, SF her foreslår. Det kalder vi uddannelsesfordeling, og det er sådan set, fordi vi også har hørt røsterne om, at der er et ønske om at øge mulighederne for arbejdsfordeling, men vi synes så, at man skal sige, at hvis man vil gøre det i en længere periode, skal det være koblet med uddannelse, så skal det være som et led i en uddannelsessituation. Vi har så valgt, og det kan man måske også diskutere lidt, at sige, at det nok vil kræve en indsats på 80 mio. kr. svarende til en uddannelsesaktivitet på 1.000 fuldtidspersoner.

Jeg kan se, at hvor vi vælger at lave en pulje, så vi ligesom kan holde styr på økonomien i det, mener SF, at de ved generelt at lave reglerne om og gøre det til en retting – som jeg læser forslaget – kan gøre det for en samlet årlig merudgift på 30 mio. kr. Det tror jeg ikke at vi bliver helt enige om, men det ændrer ikke på, at der jo er elementer af det samme, som krydser det forslag, vi har, og det forslag, som SF har.

Situationen er jo den – og det er jo efter møder med arbejdsgivere og andre, at vi har konstateret det – at man har været i en periode, hvor der var mangel på arbejdskraft, og hvor man har gjort sig ekstreme anstrengelser for at få arbejdskraft. Den har man så brugt tid på at oplære, og nu står man og kan se en bølgegang. Der siger man: Jamen måske er det i virkeligheden sådan, at der ikke er så langt, til ordrebøgerne igen begynder at bugne bare en lille smule, og derfor vil vi gerne fastholde de medarbejdere og måske øge deres kompetencer.

Der synes vi altså, det var klogt, at man sagde: I lyset af krisen og med en begrænset, afgrænset pulje, hvormed man ligesom har indhegnet det og sørget for, at det bliver en midlertidig indsats, kan man altså vælge her at fastholde medarbejderen, men så bruge noget tid på uddannelse som en del af den samlede beskæftigelse for medarbejderen. Det er en anden model end den, som SF lægger op til, både i forhold til det med at gøre det til en pulje og den konkrete anatomi af modellen. Og derudover er der noget